

General | Alba Carreres / Júlia Sánchez Andreo | Actualitzat el 19/01/2023 a les 08:00

Què fer si es toquen els genitals entre germans?

A la dutxa, quan es posen el pijama o en moments de tranquil·litat pot ser que passi

[inicicentrareport]"Els meus fills es miren els genitals a la dutxa", "tenen curiositat i s'exploren". **Els he de deixar fer? O ho he de parar?**". Aquests solen ser els principals dubtes de mares i o pares que veuen que els seus fills es toquen els genitals entre ells.

Segons explica la Júlia Sánchez Andreo de "celebrem la sexualitat, La Ciranda", la curiositat pels genitals entre infants és habitual i és una gran oportunitat per posar-hi paraules, no pots fer veure que no passa res. I parlar-ne pot ajudar a prevenir experiències vinculades a l'abús sexual infantil. Aquest fet de "no voler tallar el rolo" no ajuda. De fet, una de les principals premisses per tal de prevenir l'abús sexual infantil és **que les persones que s'exploren entre elles tinguin la mateixa edat**, perquè tots i totes tinguin la mateixa capacitat de comprensió i estiguin en igualtat de condicions, i això en el cas dels germans no sol passar.

"Com diu la psicòloga Anna Sàlvia els petits amb els petits, els mitjans amb els mitjans i els grans amb els grans", explica la Júlia.

Què passa amb el consentiment en edats diferents? "Molt sovint el petit o petita accedirà a la petició del gran, i per tant encara que doni el seu consentiment no estaran en igualtat de condicions", assegura. El consentiment implica tenir la informació, entendre-la i acceptar activament la proposta...si no hi ha capacitat de comprensió no hi pot haver consentiment. Igualment, l'edat legal de consentiment són els 16 anys.

És important que els infants sàpiguen ja en aquesta petita infància, dels 3 als 7 anys, que el seu cos és seu, que els genitals són seus, que tenen a veure amb la seva intimitat i amb la cura.

Quan els germans comparteixen la dutxa, o moments de canvi de roba i nuesa és normal que tinguin curiositat. Si hi ha jocs d'exploració hem d'estar a prop per transmetre els límits i les consignes de cura.

"En la primera infància han de saber anomenar els genitals pel seu nom, saber que tocar-los o fregar-los podria ser o no agradable, però que això no es pot fer al supermercat, per exemple", explica la Júlia.

Si hi ha exploracions entre menors de la mateixa edat, cal que entenguin el que està passant i que hi estiguin a gust.

L'exploració genital és una realitat que cal abordar perquè no segueixi passant sense reflexió i sense l'aprenentatge dels límits, només podria ser amb un infant de la seva edat i a un espai adequat, sense fer-se mal, comunicant tot el que necessitin i aturant o canviant l'experiència com ho necessitin. No han de fer res que no vulguin o que no tinguin clar.

Per aquest motiu cal treballar a casa aquestes consignes, que el sí és sí, què és el no i també el no ho sé i aprendre a expressar, entendre i respectar el sí i el no.

Les famílies tenim la responsabilitat d'educar-los també en sexe afectivitat, i de vegades **costa**

posar límits perquè a les famílies tampoc ens han ensenyat què hem de fer, i quan comença aquesta curiositat, no sabem com actuar, però segons ens explica Júlia Sánchez Andreo, no és un bon hàbit.

L'especialista proposa parlar-lo bé a casa, si els germans tenen edats molt diferenciades podem oferir als infants més grans altres propostes d'educació sexual com contes o representar els cossos incloent els genitals, fer alguna figura de fang o plastilina i parlar-ne per poder anomenar les coses pel seu nom i des del respecte. [ficentrareport]